

Ed.

344. Frumvarp

til laga um samvinnufjelög.

(Eftir 2. umr. í Ed.).

I. kaflí.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Lög þessi gilda um öll fjelög, er starfa á samvinnugrundvelli, með því markmiði að efla hagsæld fjelagsmanna, í rjettu hlutfalli við þátttöku þeirra í fjelagsstarfinu, og hafa það verksvið og skipulag, sem nánar er tekið fram í eftirfarandi greinum.

2. gr.

Verksvið samvinnufjelaga er:

1. Að kaupa vörur til heimilisparfa handa fjelagsmönnum, eða hluti, er þeir þarfnast til afnota fyrir sjálfa sig, á þann hátt, að vörurnar fáiast sem beinasta leið frá framleiðendum og sparist útgjöld við óparfa milliliði (kaupfjelög, pöntunarfjelög).
2. Að selja afurðir af búum fjelagsmanna, eða vörur, er þeir framleiða sjálfir með eigin atvinnurekstri, enda sje lögð stund á vöruvöndun og hún háð opinberu eftirliti eða trygð á annan hátt (sláturfjelög, smjörbú).
3. Önnur starfsemi, svo sem almenn fræðsla, bygging hibýla fyrir fjölskyldur, starfræksla iðnaðarfyrirtækja og útvegun lána til atvinnurekstrar.

3. gr.

Aðaleinkenni á skipulagi samvinnufjelaga eru:

1. Aðgangur frjáls fyrir alla, er fullnægja ákveðnum skilyrðum.
2. Sameiginleg ábyrgð allra fjelagsmanna í öllum fjárreiðum fjelagsins.
Þó nægir takmörkuð ábyrgð í þeim fjelögum, sem um er rætt í 2. og 3. lið 2. greinar.
3. Atkvæðisrjettur jafn, þannig að hver fjelagsmaður hafi eitt atkvæði, án tillits til eigna eða viðskifta í fjelaginu.
4. Í varasjóð greiðist árlegt fjártillag af óskiftum tekjum fjelagsins.
5. Tekjuafgangi í ársreikningi fjelags, er stafar af því, sem útsöluverð á keyptum vörum fjelagsmanna hefir verið ofan við kostnaðarverð, ellegar útborgað verð fyrir seldar vörur þeirra hefir reynst neðan við fullnaðarverð, skal úthlutað eftir viðskiftamagni hvors um sig.
6. Í stofnsjóð leggist sem sjereign hvers fjelagsmanns nokkuð af tekjuafgangi þeim, er kemur í hans blut við reikningslok.
7. Arður af viðskiftum, er utanfjelogsmenn kunna að hafa við fjelagið, skal lagður í varasjóð, nema honum sje varið á annan hátt til almenningsþarfa.
8. Vextir af innieignum fjelagsmanna, hvort heldur í stofnsjóði eða innlánsdeild, ellegar viðskiftareikningi, eigi hærri en $1\frac{1}{2}\%$ ofan við innlánsvexti í bönkum, enda eigi úthlutað arði á annan hátt.
9. Nafnaskrá skal haldin yfir fjelagsmenn, svo að jafnan sje fyrir hendi óræk skýrsla um fjelagatal.
10. Innstæðufje í óskiftilegum sameignarsjóðum sje ekki útborgað við fjelagsslit, heldur skal það, að loknum öllum skuldbindingum, sem á fjelagsheildinni hvila, ávaxtað undir umsjón hlutadeigandi hjeradsstjórnar, uns samvinnufjelag eða samvinnufjelög með sama markmiði taka til starfa á fjelagssvæðinu. Fær það fjelag eða þau fjelög þá umráð sjóðeignarinnar, að áskildu samþykki sýslunefndar, eða bæjarstjórnar, og atvinnumálaráðherra.

II. kafli.

Fjelagsstofnun.

4. gr.

Nú vilja menn stofna samvinnufjelag, og skulu þeir þá kveðja til almenns fundar á því svæði, sem fjelaginu er ætlað að ná yfir, og bera málið upp til umræðu og atkvæða.

Ef 15 menn eða fleiri koma sjer saman um fjelagsstofnun og bindast samtökum um að gerast fjelagsmenn, setja þeir fjelaginu samþykktir, í samræmi við lög þessi, og er þá fjelagið löglega stofnað.

5. gr.

Í samþykktum skulu greind eftirfarandi atriði:

1. Heiti fjelagsins fullum stöfum og skammstafað heimilisfang og varnarþing.
2. Markmið fjelagsins og fyrirhugaðar framkvæmdir.
3. Tilhögun á stjórn fjelagsins og vald hennar í fjelagsmálum.
4. Deildaskipun fjelagsins, ef gert er ráð fyrir því fyrirkomulagi, og fulltrúakosning deilda.
5. Skipun framkvæmdarstjóra og starfsvið hans.
6. Vald og verkvið fjelagsfunda og á hvaða tímabili aðalfund skal halda ár hvert.
7. Sjóðstofnanir og lántökuheimildir.
8. Ábyrgð fjelagsmanna gagnvart skuldbindingum fjelagsins.
9. Reikningsskil, endurskoðun og úrskurðir reikninga.
10. Breytingar á samþykktum og viðaukar, svo og fjelagsslit.

6. gr.

Jafnskjött sem fjelag er stofnað og samþykktir settar, skal kjósa stjórn og endurskoðendur.

7. gr.

Í samþykktum skulu ákveðin skilyrði fyrir inngöngu nýrra fjelagsmanna. Við inngöngu skrifar hver fjelagsmaður undir skuldbindingu um, að hann sje háður samþykktum fjelagsins eins og þær eru eða verða á hverjum tíma.

Inngöngueyrir er minst 10 kr., er rennur í varasjóð eða annan óskiftilegan sameignarsjóð.

8. gr.

Enn fremur skulu í samþykktum ákveðin skilyrði fyrir úrgöngu úr fjelaginu, og ástæður, er heimili brottrekstur fjelagsmanns. Úrsögn sendist fjelagsstjórn og sömuleiðis tilkynning um andlát fjelagsmanns eða burtflutning af fjelagssvæði. Fjelagsmaður, er fer úr fjelaginu, eða bú þess, er deyr, ber ábyrgð á þeim skuldbindingum fjelagsins, er á því hvildu, er hann gekk úr, þó eigi lengur en 2 ár frá næstu áramótum eftir úrgöngu, nema mál hafi risið út af skuld, er biði úrslita dómstólanna.

III. kafli.

Skrásetning.

9. gr.

Samvinnufjelag, sem er löglega stofnað, skal skrásett samkvæmt lögum þessum, og getur það þá fyrst öðlast rjettindi á hendur mönnum með samningi, og aðrir á hendur því.

Í fjelagi, sem ekki er skrásett, bera stjórnendur þess eða fjelagsmenn sem einstaklingar ábyrgð á þeim skuldbindingum, er þeir gera fyrir fjelagsins hönd.

10. gr.

Skrásetning annast lögreglustjóri, þar sem fjelagið hefir heimilisfang. Atvinnumálaráðherra setur ákvæði um, hvernig skrásetningu skuli haga, og lætur gera eyðublöð undir tilkynningar til skrásetningar.

11. gr.

Á mánaðarfresti eltir að fjelag er stofnað skal stjórn þess tilkynna það til skrásetningar. Fjelög, sem stofnuð eru áður en lög þessi öðlast gildi, hafa tilkynningarfrést frá fyrsta aðalfundi, sem tækisfæri hefir haft til að breyta fjelagssamþykktum í það horf, sem lög þessi mæla fyrir. Í tilkynningu skulu greind þessi atriði:

1. Heiti fjelagsins, heimili og varnarþing.
2. Tilgangur fjelagsins og starfsemi.
3. Dagsetning fjelagssamþykta.
4. Full nöfn, staða og heimili stjórnenda og framkvæmdarstjóra.
5. Hver heimild hafi til að skuldbinda fjelagið með samningum og hvernig undirskrift sje hagað.
6. Hvernig boða skuli fjelagsmönnum fundi og birta þeim fundarályktanir eða önnur málefni, er þá varða.

Tilkynningu skulu fylgja samþykktir fjelagsins í 2 eintökum, svo og lögboðin gjöld.

12. gr.

Nú setur samvinnufjelag útibú í öðru lögsagnarumdæmi en heimili þess er, og skal fjelagið þá einnig skrásett þar. Tilkynning sje komin til lögreglustjóra, þegar útibúið tekur til starfa, og skal auk þess, sem fyr greinir, geta þess, hver stýri útibúi og skuldbindi fjelagið vegna þess.

Ef fjelag setur útibú í sama lögsagnarumdæmi og heimili þess er, skal tilkynna til skrásetningar stofnun útibúsins og hver skuldbindi fjelagið vegna þess.

13. gr.

Ef samþykktum fjelags er breytt eða breyting verður að öðru leyti á því, sem tilkynnt hefir verið til skrásetningar, skal tilkynna lögreglustjóra breytinguna innan mánaðar. Bústaðaskifti þarf þó eigi að tilkynna, nema maður taki sjer bólfestu utanlands, nje heldur breytingu á heimilisfangi fjelags innan sama lögsagnarumdæmis. En sje heimili þess flutt í annað lögsagnarumdæmi, skal fjelagið skrásett þar.

14. gr.

Nú vantar í tilkynningu greinargerð um einhver þau atriði, sem skylt er að geta, eða henni er áfátt að öðru leyti, og skal lögreglustjóri birta það tilkynnanda, svo fljótt sem kostur er á, en fresta skrásetningu uns úr er bætt. Rjett er tilkynnanda að bera málið undir atvinnumálaráðherra eða leita úrlausnar dómstóla.

15. gr.

Tilkynningu til skrásetningar skal lögreglustjóri tafarlaust birta í Lög-
birtingablaði á kostnað tilkynnanda.

Skrá yfir allar tilkynningar, sem auglýstar hafa verið á ári hverju,
lætur atvinnumálaráðherra birta í B-deild Stjórnartíðinda.

16. gr.

Um firmu samvinnufelaga fer samkvæmt ákvæðum firmalaganna.

Sama er um varnarþing, stefnubirtingu og stefnufrest í málum á hend-
ur fjelagi.

17. gr.

Það sem skrásett hefir verið og birt samkvæmt lögum þessum, skal
telja manni kunnugt, nema atvik sjeu svo vaxin, að telja megi hann hvorki
hafa bast vitneskju um það nje að til þess verði ællast af honum. Nú hefir
lögskipuð birting eigi fram farið, og hefir skrásetningin þá eigi þýðingu gagn-
vart öðrum en þeim, er sannanlega höfðu vitneskju um hana.

IV. kafli.

Fjelagsstjórn.

18. gr.

Fjelagsfundur hefir æðsta vald í málefnum fjelags, með þeim hætti,
sem lög ákveða og samþykktir þess.

Einn aðalfund skal halda ár hvert. Aukafund getur fjelagsstjórn boð-
að, þegar henni þykir þess þörf. Enn fremur er stjórninni skylt að boða til
aukafundar, ef fjórðungur fjelagsmanna eða þriðjungur fjelagsdeilda krefst þess
skriflega og greinir fundarefni. Nú hefir stjórn eigi boðað fund innan 14 daga,
eftir að henni barst krafan, og geta hlutaðeigendur þá sjálfir kvatt til fundar,
sbr. og 22. gr.

Dagskrá skal jafnan greina í fundarboði.

19. gr.

Á fundum í fjelagi, sem er óskift heild, hafa atkvæði allir fjelagsmenn.
En í fjelagi, sem skiftist í deildir, hafa fulltrúar deildanna einir atkvæðisrjett.
Hve marga fulltrúa hver fjelagsdeild má senda á fund með fullu umboði, fer
eftir tölu fjelagsmanna í deildinni, svo sem samþykktir fjelagsins nánar ákveða.

Aðalfundur er lögmætur, er meira en þriðjungur fjelagsmanna eða full-
trúar frá meira en helmingi fjelagsdeilda sækja fundinn, enda sje á fundinum
meiri hluti þeirra fulltrúa, sem þar eiga atkvæðisrjett.

Úrslitum mála á fjelagsfundum ræður afl atkvæða, nema þar sem lög
þessi eða fjelagssamþykktir mæla fyrir um aukinn meiri hluta.

20. gr.

Á aðalfundi skal kjósa stjórn, aðalmenn og varamenn, og gengur varamaður til fulls í stjórnina, ef aðalmaður deyr, gengur úr fjelaginu eða vikur úr stjórninni á löglegan hátt, áður kjörtími hans er liðinn. Í samþykktum skal tiltaka tölu stjórnenda og kjörtíma, og sjeu þeir eigi færri en þrír. Skulu þeir ganga úr á víxl, og aldrei meiri hluti á sama ári, nema óviðráðanleg atvik valdi.

Engan má kjósa í stjórn, nema hann sje fjelagsmaður.

21. gr.

Stjórnarfundur er lögmætur, ef meira en helmingur stjórnenda er á fundi. Stjórnin fer með málefni fjelagsins milli funda samkvæmt lögum og samþykktum fjelagsins. Úrslitum ræður afl atkvæða, en sjeu þau jöfn, ræður atkvæði formanns.

Stjórnendur bera ábyrgð fyrir aðalfundi, einn fyrir alla og allir fyrir einn, nema sá, er látið hefir bóka ágreiningsatkvæði í gerðabók fjelagsins.

22. gr.

Á aðalfundi skal kjósa tvo endurskoðendur og aðra tvo til vara. Kosning þeirra gildir um 2 ár, og ganga þeir úr sitt árið hvor.

Endurskoðendur skulu vera fjelagsmenn, en mega ekki vera í stjórn fjelagsins. Þeim er skylt að sannprófa, að reikningum beri saman við bækur fjelagsins, enda eigi þeir aðgang að öllum bókum og skjölum, hve nær sem er á starfstíma fjelagsins, og er stjórninni skylt að veita þeim þær upplýsingar, sem þeim eru nauðsynlegar við framkvæmd starfsins. Enn fremur er það skylda endurskoðenda að hafa eftirlit með starfrækslu fjelagsins yfirleitt. Nú verða þeir varir við misfellur, er þeir álíta fjelaginu stafi hætta af, og skulu þeir þá hlutast til um, að bót verði á ráðin, svo fljótt sem þörf krefur. En takist það eigi, skulu þeir kveðja til fundar í fjelaginu og bera málið þar upp til úrlausnar.

Endurskoðendur bera ábyrgð fyrir aðalfundi.

23. gr.

Reikningsár fjelagsins er almanaksárið. Reikningsskilum skal lokið svo tímanlega, að endurskoðun geti farið fram áður en ársfundur er haldinn.

Á aðalfundi skal ávalt leggja fram endurskoðaða reikninga fyrir umliðið ár og taka ákvörðun um þá. Nú fellir fundurinn tillögu um að samþykkja reikninga, og getur hann þá ákveðið, að yfirskoðun skuli fram fara eftir þeim reglum, er fundurinn setur. Að þeirri yfirskoðun lokinni, skal af nýju boða til fundar, er tekur fullnaðarákvörðun um reikningana.

V. kafli.

Skyldur og rjettindi.

24. gr.

Árgjald í varasjóð fjelags og aðra óskiftilega tryggingarsjóði skal ákveða í samþykktum, eigi minna samtals en svarar 1% af viðskiftaveltu. — Vexti af innstæðu skal árlega leggja við höfuðstól. Fje má ekki greiða úr varasjóði, nema eftir tillögu fjelagsstjórnar, í samráði við endurskodendur og með samþykki aðalfundar, enda sjeu tillögunni fylgjandi eigi færri en $\frac{2}{3}$ þeirra fjelagsmanna eða fulltrúa, sem atkvæðisrjett eiga á fundinum.

25. gr.

Í samþykktum skal ákveða árlegt tillag í stofnsjóð fjelagsins, hve mikið það skuli vera frá hverjum fjelagsmanni og hvernig það skuli greitt. Má það eigi vera minna en svarar 3% af verði aðkeyprar vöru í þeim fjelögum, er hafa vörukaup sem aðalverksvið. Fje stofnsjóðs skal notað sem veltufje í þarfir fjelagsins, og skulu vextir lagðir við höfuðstólinn um hver áramót.

Stofnsjóðseign hvers fjelagsmanns fellur til útborgunar:

- a. Við andlát hans.
- b. Við burtflutning af fjelagssvæði.
- c. Við gjaldþrot hans.
- d. Verði hann fátækrastyrkspurfi.

Pegar stofnsjóðseign fjelagsmanns verður meiri en svo, að nemi árlegri úttekt hans, eins og hún hefir verið að meðaltali 5 næstliðin ár, má greiða það, sem umfram er, enda hafi hann ekki skift við fjelagið skemur en 15 ár.

Aldreí má þó borga út stofnsjóðseign, fyr en eigandi hefir int af hendi allar fjárhagslegar skuldbindingar, er á honum hvila sem fjelagsmanni.

Að öðru leyti er stofnsjóðsje óuppsegjanlegt, og verður ekki selt nje af hendi látið á annan hátt, nema með samþykki fjelagsstjórnar.

26. gr.

Samvinnufjelög með samábyrgð hafa heimild til að stofna og starfrækja innlánsdeild, er tekur við innlögum frá fjelagsmönnum til ávöxtunar sem rekstrarfje. Um útborganir á innlögum fer eftir ákvæðum fjelagssamþykta.

Fil tryggingar fyrir fje því, sem lagt er í innlánsdeild, er varasjóður fjelagsins og aðrar eignir þess, ásamt sameiginlegri ábyrgð fjelagsmanna.

27. gr.

Heimilt er samvinnufjelögum, er leysa borgarabrjef, að hafa verslunarviðskifti við utanfjelagsmenn, hvort heldur er aðaldeild fjelagsins eða útibú. Enn fremur er þeim heimilt að hafa útsölastaði í sama kauptúni, svo marga sem viðskiftaþörf krefur.

VI. kafli.

Samvinnusambönd.

28. gr.

Ef 3 eða fleiri samvinnufjelög með líku verksviði koma sjer saman um að mynda samband sem sjerstakt fjelag, skulu um stofnun þess, skrásetningu og skipulag gilda sömu ákvæði sem um samvinnufjelög yfirleitt, að því leyti sem þau eiga við.

Hvert það fjelag, sem fullnægir ákvæðum laga þessara og skilyrðum þeim, er sambandið setur, hefir rjett til upptöku.

29. gr.

Æðsta vald í sambandsmálum er í höndum fulltrúafunda. Fulltrúar eru kosnir af fjelögum þeim, sem eru í sambandinu, og fer tala þeirra, er hvert fjelag má senda á sambandsfund, eftir tölu fjelagsmanna, svo sem samþyktir sambandsins nánar ákveða.

Einn aðalfund skal halda ár hvert, og aukafundi þá er stjórn þess þykir nauðsyn á eða meiri hluti fulltrúa óskar. Sambandsfundur er lögmætur, þegar meiri hluti fulltrúa sækir fundinn. Úrslitum mála ræður afl atkvæða, nema þar sem lög þessi eða sambandsþykktir mæla fyrir um aukinn meiri hluta.

30. gr.

Sambandsstjórn skal kosin á aðalfundi, og sjeu í henni eigi færri en þrjú menn. Stjórnin boðar til fulltrúafunda og undirbýr fundarmálefni, framkvæmir fundarályktanir og annast störf milli funda, leggur fyrir aðalfund endurskoðaða reikninga sambandsins fyrir næsta ár á undan, hefir umsjón með sjóðeignum, húsum, áhöldum og öðrum eignum, og gætir hagsmuna sambandsins í öllum greinum.

Sambandsstjórn ræður framkvæmdarstjóra til þess að standa fyrir starfrækslu sambandsins, sjá um viðskifti og annast reikningsskil. Hún gerir við hann starfssamning, er skal lagður fyrir fulltrúafund til álita.

31. gr.

Endurskoðun reikninga hafa á hendi tveir menn, er aðalfundur kýs. Þeir skulu rannsaka reikningsskil, starfrækslu og allan hag sambandsins. Tillögur þeirra skulu lagðar fyrir aðalfund til úrskurðar ásamt ársreikningum.

Heimilt er sambandsstjórn að hafa eftirlit með öllum fjelögum í sambandinu, á þann hátt að láta trúnaðarmann sinn rannsaka reikninga þeirra, starfshætti og efnahag. Yfirskoðunarmaður þessi hlutast til um, að bót sje á ráðin, ef misfellur eru, og gefur fjelagsstjórn leiðbeiningar í því, sem betur má fara, en lætur sambandsstjórn í tje skýrslu um árangur af rannsókinni.

VII. kafli.

Fjelagsslit.

32. gr.

Samvinnufjelagi skal slita, ef ályktun um það er samþykkt á tveim lög-
mætum fjelagsfundum í röð og henni eru fylgjandi eigi færri en $\frac{2}{3}$ atkvæð-
isbærra fundarmanna, enda hafi málið verið horið undir fjelagsmenn milli
funda og samþykkt af þeim með meiri hluta atkvæða.

33. gr.

Þegar fundur ákveður fjelagsslit, getur hann annaðhvort afhent fjelags-
búið skiftarjetti til meðferðar eða kosið skilanevnd til þess að fara með mál
fjelagsins, meðan á fjelagsslitum stendur. Í skilanevnd er einn maður eða fleiri,
löggiltir af dómsmálaráðherra. Skilanevnd kemur í stað stjórnar fjelagsins og
hefir samskonar vald og skyldur og ábyrgð. En fjelagsfundur getur sett nevnd-
armenn frá starfinu, hve nær sem er. Meðan skilanevnd stjórnar fjelagi, gilda
reglur laga þessara um fjelagsfundi, reikningsskil og endurskoðun.

Um meðferð skilanevndar á fjelagsbúi gilda ákvæði skiftalaganna, að
því leyti sem við á, og ber skilanevnd að haga störfum sínum eftir þeim. Fje-
lagsslit skal jafnan tilkynna lögreglustjóra, og skal hann þá afmá skrásetningu
fjelagsins.

34. gr.

Sömu aðiljar, sem ráða fjelagsslitum, geta stöðvað þau á hvaða stigi
sem er, fengið fjelagsbúið aftur afhent sjer í hendur og haldið áfram starf-
semi fjelagsins af nýju. En þar að lútandi ályktun skal vera samþykkt með
sama hætti og hin upphaflega ályktun um fjelagsslitin.

35. gr.

Stjórn samvinnufjelags er rjett og skylt að framselja bú þess til gjald-
protaskifta á sama hátt, sem einstakur maður getur gert eða er skyldur að
gera um bú sitt. Á henni hvila samsvarandi skyldur sem einstökum mönn-
um til þess að veita skiftarjetti upplýsingar um búið, enda liggur sama við,
ef út af er brugðið.

Skiftarjettur skal tilkynna til skrásetningar upphaf og lok gjaldprotaskifta.

36. gr.

Ef svo ber til, að samvinnufjelag, sem skrásett hefir verið, fullnægir
ekki ákvæðum laga þessara, og þess er ekki kostur að koma því aftur í
löglegt horf, er stjórn fjelagsins skylt, innan eins árs, að tilkynna það lögreglu-
stjóra, svo að skrásetning þess verði afmáð, enda nýtur það úr því engra
rjettlinda samkvæmt lögum þessum.

37. gr.

Bækur fjelags, sem slitið er, eru rikiseign, og skal afhenda þær á þjóð-
skjalasafnið. Sama gildir um bækur annara fjelaga, sem orðnar eru eldri en
svo, að nota þurfi i þarfir fjelagsins.

VIII. kafli.

Ýmisteg ákvæði.

38. gr.

Þangað til fram hefir farið gagngerð endurskoðun á löggjöfnni um tekjur sveitar- og bæjarsjóða, greiða samvinnufjelög gjöld til þeirra sem hjer segir:

1. Skatt af lóðum og öðrum fasteignum, eftir því sem lög mæla fyrir.
2. Útvar af arði, sem leiðir af skiftum við utanfjlagsmenn, eftir sömu reglum og kaupmenn á staðnum, samkvæmt ákvörðun skattanefndar, byggðri á skýrslu, er hlutaðeigandi fjelag gefur henni. En vanræki fjelagið þetta framtal, skal skattanefnd áætla tekjur af þessum viðskiftum, og byggist útsvarið á því.
3. Fastan skatt, 2%, af virðingarverði þeirra húsa, sem fjelagið notar við starfrækslu sína. Þó skulu ekki þar með talin hús, sem notuð eru aðallega til líknarstarfsemi eða fræðslu, t. d. sjúkrahús, bókasöfn, skólar o. s. frv. Skatturinn fellur jafnt á, hvort sem fjelagið á húseignina eða tekur hana á leigu, og skal jafnan vera byggður á síðasta fasteignamali.

Um gjöld til rikissjóðs fer eftir almennum lögum.

39. gr.

Ef stjórnendur eða skilaneftarmenn herma visvitandi rangt eða villandi í skýrslum, reikningum, auglýsingum eða yfirlýsingum til fjelagsfunda eða forráðamanna, eða í tilkynningum til skrásetningar, skulu þeir sæta sektum eða fangelsi, samkv. 26. gr. hinna almennu hegningarlaga, nema verkið varði þyngri refsingu að lögum.

Sömu leiðis liggja sektir við, alt að 2000 kr., ef þeir herma visvitandi eða af stórfeldu gáleysi rangt eða villandi í öðrum skjölum, viðskiftabrjefum, umburðarbrjefum eða tilkynningum um eignir og efnahag fjelags, er þeir stýra.

Enn fremur varðar það sektum, alt að 1000 kr., að vanrækja tilkynningu til skrásetningar lögum þessum samkvæmt.

40. gr.

Mál út af brotum þeim, sem um er rætt í undanfarandi grein, skulu rekin sem almenn lögreglumál. Sektir renna í rikissjóð.

41. gr.

Gjöld fyrir störf þau, sem lögreglustjórum eru falin í lögum þessum, renna í rikissjóð, og eru þau sem hjer segir:

- a. Fyrir skrásetningu fjelags, sem eigi hefir verið skrásett áður . . . kr. 30,00
- b. Fyrir skrásetningu útibús — 20,00
- c. Fyrir skrásetningu breytinga eða viðauka við eldri skrásetningu . — 15,00
- d. Fyrir að afmá skrásetningu greiðist helmingur af ofanrituðum gjöldum.

42. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1922, og eru þá um leið úr gildi fallin öll þau ákvæði, er koma í bága við þessi lög.